

143. Oríṣii méjọ ní takọ-tabo, àgùtàn méjì, ewúré méjì. Wí pé: Sẹ akọ méjéèjì ni Òun (Allaahu) ẹ ní èèwọ tàbí abo méjéèjì tàbí ohun ti ó wà nínú un àpò-ibímọ àwọn abo méjéèjì? Ẹ sọ fún mi pèlúu ìmọ ti ẹ bá jẹ olódodo.

144. Àti pé méjì nínú un rākúnmí, méjì nínú un màálù. Wí pé: Sẹ akọ méjéèjì ni Òun (Allaahu) ẹ ní èèwọ tàbí abo méjéèjì tàbí ohun tí ó wà nínú un àpò-ibímọ awọn abo méjéèjì? N jẹ èyin wà níbẹ nígbà tí Allaahu pa yín láṣe nípa eléyí? Kò sí alábòsí kan ti ó ju ẹni tí ó parọ mó Allaahu lọ làti le ẹ àwọn èniyàn lónà láì ni ìmọ kankan. Dájúdájú Allaahu kò nii fi àwọn alábòsí mọ̀nà.

145. Wí pé: Emi kò ri nnkan kan nínú un ohun tí wón ẹ ṣípáyá rẹ fún mi ti wón ẹ ni èèwọ fún jíjẹ àyàfí nnkan ti ó jẹ òkú-ńbete, tàbí èjẹ tí ń dà jáde, tàbí ẹran ẹlédè, nítorí pé ẹgbin ni, tàbí èyiti ó lòdì sí òfin nítorí pé orúkọ mǐràn ti ki i ẹ Allaahu ni wón fi pá a. Sùgbón ẹni tí ìnira bá mú lálìjẹ pé ó finúfédò fẹ́ẹ tayọ ẹnu un ààlà (lẹ jẹ irú ẹran bẹẹ) nítorí pé dájúdájú Olúwaa rẹ ni Aláforijì jùlọ, Aláànú jùlọ.

146. A sì ẹ gbogbo ẹran ti ó ni èékánna ni èèwọ fún àwọn Juu. A tún ẹ ọ́rà ẹran màálù àti àgùtàn ni èèwọ fún wón àyàfí èyì tí ó wà ni èyin wón tàbí ifún wón tàbí èyì tí ó dápọ mó egungun. Ìyẹn ni ẹsan ti A fún wón nítorí ọ̀tẹ́ ẹ́sẹ wón. Àti pé dájúdájú, Awa ni Olódodo.

147. Nítorí náà tí wón bá pé ẹ lópùrọ́, wí pé: Olúwaa yín ni Aláànú jùlọ tí ó gbààyè. Kò sí ẹni tí ó lẹ́ ká iyàa Rẹ kúrò lórí àwọn ọ̀daràn (aláìgboràn).

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ
 اثْنَيْنِ قُلْ ءَالْذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْاُنْثَيَيْنِ أَمَّا
 اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّؤُنِي بَعْلِمٍ اِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ
 وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالْذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ
 الْاُنْثَيَيْنِ أَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ أَمْ
 كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَصَّيْكُمْ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ
 اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ
 النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا اَجِدُ فِيْ مَا أُوحِيَ اِلَيَّ
 مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ مِثَّةً
 اَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ
 اَوْ فِسْقًا اٰهْلًا لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
 وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى
 الَّذِيْنَ هَادَوْا حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرِ وَمِنَ
 الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُوْمَهُمَا اِلَّا مَا
 حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوْ الْحَوَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ
 ﴿١٤٦﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
 وَّاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ